

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șendrea Ilie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șendrea Ilie împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ, reconectarea la rețeaua centrală de aprovizionare cu apă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Șendrea Ilie și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iunie 2015,

constată

La 05 mai 2015, Șendrea Ilie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ, reconectarea la rețeaua centrală de aprovizionare cu apă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Șendrea Ilie a indicat că la cerința verbală a reprezentantului SA „Apă-Canal Chișinău”, făcută prin intermediul vecinului său Răcilă Valeriu, de a prezenta contorul de apă la control tehnic, la sfîrșitul lunii noiembrie 2012, a demontat contorul de la sistemul de aprovizionare cu apă a gospodăriei sale și l-a prezentat la SA „Apă-Canal Chișinău” la control tehnic.

La 11 decembrie 2012 primind contorul de apă de la lucrătorul SA „Apă-Canal Chișinău”, l-a instalat la sistemul de aprovizionare cu apă al gospodăriei sale și a solicitat de la SA „Apă-Canal Chișinău” de a pune sigiliu. La 18 decembrie 2012 contorul a fost sigilat.

Declară că la 11 februarie 2014 de către SA „Apă-Canal Chișinău” a fost întocmit un act prin care a fost obligat să achite o amendă în mărime de 2000 lei, pentru deteriorarea sigiliului la contor, sumă care a fost introdusă de către pîrît în calculul de plată al apei consumate.

Ulterior, la 18 februarie 2014, din cauza că nu a fost de acord să achite amenda, dînsul a fost deconectat de la rețeaua de apă potabilă din drumul din fața gospodăriei ce-i aparține, deteriorîndu-i astfel pavajul de la poartă.

Solicită Șendrea Ilie anularea actului din 11 februarie 2014, privind aplicarea amenzii în mărime de 2000 lei, reconectarea gospodăriei la rețeaua centrală de aprovizionare cu apă și repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iunie 2015, acțiunea civilă a fost respinsă ca tardivă.

În motivarea soluției date, instanța de fond a reiterat că în conformitate cu art. 17 al Legii contenciosului administrativ, termenul de prescripție de 30 de zile se calculează de la data cînd persoana a primit răspuns la cererea prealabilă sau la data expirării termenului pentru soluționarea acesteia.

Instanța a reținut că reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă la 12 februarie 2015, iar cererea de chemare în judecată urma a fi depusă cel tîrziu la 14 aprilie 2015, însă a fost depusă la 5 mai 2015, cu încălcarea termenului prevăzut de lege. La fel, instanța a precizat că în ședință de judecată, reclamantul nu a solicitat repunerea în termen.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, apelul declarat de către Șendrea Ilie a fost respins cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iunie 2015.

La 21 decembrie 2015, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Șendrea Ilie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 iunie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Șendrea Ilie a invocat că nu este de acord să achite amenda calculată în mod neîntemeiat și consideră că a fost deconectat ilegal de la sistemul de aprovizionare cu apă potabilă.

Afirmă că prin hotărîrea primei instanțe s-a neglijat faptul lipsirii abuzive de dreptul de a se folosi de sistemul de aprovizionare cu apă de mai mult de un an și jumătate, fiind nevoit zilnic să aducă apă cu căldările de la fîntînă, avînd la întreținere un copil minor și păsări domestice în gospodărie,

Mai indică că instanța de judecată nu s-a expus asupra faptului solicitării prin cerere prealabilă a achitării în rate a amenzii, SA „Apă-Canal Chișinău” respingînd nemotivat propunerile recurentului.

La 17 februarie 2016, în adresa intimatului SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia recursului declarat de către Șendrea Ilie cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

SA „Apă-Canal Chișinău” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la prezentul recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șendrea Ilie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șendrea Ilie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu pot fi reținute ca temei al admisibilității recursului argumentele lui Șendrea Ilie, precum că instanțele ierarhic inferioare au neglijat faptul lipșirii abuzive a dânsului de dreptul de a folosi sistemul de aprovizionare cu apă de mai mult de un an și jumătate, și au desconsiderat existența acordului său de a achita amenda calculată în rate, deoarece prin hotărârea primei instanțe acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv, instanțele ierarhic inferioare neexpunându-se asupra fondului cauzei, mai mult ca atât, recurentul nu a solicitat repunerea în termenul înaintării acțiunii.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse. În fapt, recurentul nu aduce argumente care ar justifica omiterea termenului înaintării acțiunii, ci doar invocă explicații pe marginea fondului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Șendrea Ilie ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Șendrea Ilie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru